

نمونه آراء شعب

موضوع	مالیات مربوط به شعب شرکتهای خارجی- منبع مالیات: اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: مالیات بر شرکتهای
شماره: 4561/201 تاریخ: 1382/05/29 شماره و تاریخ رأی مورد وخواهی: 1379/09/21-8133 مربوط به مالیات: بر درآمد اشخاص حقوقی سال عملکرد: متمم 1995-1997 شماره حوزه مالیاتی: 37/1413 شماره سر ممیزی مالیاتی: سازمان امور اقتصادی و دارائی استان اداره امور مالیاتی شهرستان: اداره کل: مالیات بر شرکتهای تاریخ ابلاغ رأی: 1379/11/08 شماره و تاریخ ثبت شکایت: 1379/11/25-4/30-48/98 خلاصه وخواهی: وخواهی شامل 9 صفحه به شرح مضبوط در پرونده است که اجمال آن به ترتیب زیر می باشد: حسب آگهی ثبتی اصلاحی، حدود فعالیت دفتر نمایندگی در جمهوری اسلامی ایران فقط محدود به هماهنگی کارها در قالب همکاری بین شرکت و بوده و دفتر فاقد اختیار در زمینه فعالیتهای بازرگانی می باشد. از آنجائیکه دفتر نمایندگی واحد کوچکی از شرکت فرانسه می باشد مسئول ویا اداره کننده آن کارمند شرکت فرانسه و اموری که ایشان هماهنگ می کنند بر اساس وکالتنامه ای می باشد که هنگام اعزام به ایران از مدیر مربوطه دریافت می دارد. از طرف دیگر دفتر نمایندگی تابع مقررات شرکت فرانسه و در نهایت موافقتنامه بین ایران و جمهوری فرانسه به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف می باشد که مفاد موادی از این موافقتنامه که در ارتباط با کار دفتر نمایندگی می باشد به شرح مواد 1-7 و 14-1 و بند 3 ماده 5 است. ممیز محترم با استناد مدارک تحصیل شده در اجرای ماده 181 نسبت به تنظیم گزارش رسیدگی مجدد بدون رعایت مفاد قانون و بخشنامه شماره 2560/45832/4/30 مورخ 1374/05/07 معاونت وقت وزارت امور اقتصادی و دارایی نسبت به صدور برگ تشخیص متمم در مورد عملکرد سنوات 1995 و 1997 اقدام که مورد اعتراض شرکت واقع گردید. هیأت بدوی مبادرت به صدور قرار نمود و کارشناسان علیرغم تمام تصریحات قانونی و مستندات ارائه شده مبادرت به ارائه گزارش غیر مستند و غیر مستدل و تحریف مفاد موافقتنامه فی ما بین ایران و فرانسه نمودند. هیأت بدوی بدون توجه به استنادات قانونی مجدد اقامه شده در عین احراز کلی گوئی بدون منطلق و استناد و تحریف واقعیات مبادرت به صدور رأی نمود. هیأت تجدید نظر نیز بدون توجه به مستندات شرکت در مورد عدم انطباق فعالیت شرکت با مفاد بند (ب) ماده 107 قانون مطرح شده توسط کارشناسان مجری قرار، با نادیده گرفتن مفاد ماده 248 قانون با کلی گوئی اولاً فعالیت شرکت را منطبق با قسمت اخیر بند (ب) ماده 107 قانون دانسته (موردی که ممیز مالیاتی در تنظیم گزارش اصولاً به آن معتقد نبوده و در گزارش رسیدگی به آن استناد نکرده است)، ثانیاً بدون توجه به مستندات اقامه شده مبنی بر نقص رسیدگی و تحریف واقعیات در گزارش شماره 3741/39 مورخ 1379/03/08 کارشناسان مجری قرار در لایحه مجدد تقدیم شده به هیأت بدوی توضیحات مندرج در این گزارش از کفایت لازم و کافی برخوردار و معطوف به نصوص قانونی و ادله و تصریحات قانونی عنوان شده توسط وکیل شرکت را فاقد توجیه لازم و کافی دانسته در نهایت به لوایح شرکت و مفاد بخشنامه شماره 1379/07/02-4/30-30984/6177 توجیه نفرموده اند. علاوه بر نقص رسیدگی توسط حوزه مالیاتی و هیأت بدوی رأی تجدید در موارد زیر ناقص و مورد اعتراض شرکت می باشد. 1- عدم توجه به مفاد مستندات اقامه شده در لایحه دفاعی تقدیم شده. 2- عدم اظهار نظر صریح نسبت به شمولیت یا عدم شمولیت دفتر نمایندگی به مفاد جزء (5) از بند 3 ماده 5 موافقتنامه ایران و فرانسه. 3- الحاق بند (ب) ماده 107 قانون م.م به گزارش رسیدگی ممیز مالیاتی. 4- تحریف واقعیات در حصول شرایط مقرر در بند (ب) ماده 107 نسبت به تحصیل درآمد توسط دفتر نمایندگی در ایران. 5- استنادات مندرج در گزارش شماره 3741/39 مورخ 1379/03/08 کارشناسان و مستند قراردادن و انطباق این گزارش با نصوص قانونی بدون توجه به کلی گوئی بدون استناد این گزارش و صراحت و استثناء مقرر در جزء (5) از بند 3 ماده 5	

موافقتنامه ایران و جمهوری فرانسه.

6- کلی گوئی و عدم توجه به الزام مقرر در ماده 248 قانون در پاسخگوئی به درخواست دفتر نمایندگی نسبت به اظهارنظر صریح به تک تک مستندات اقامه شده در لایحه.

7- عدم توجه و نادیده گرفتن مفاد بخشنامه شماره 30984/6177/4/30 مورخ 1379/07/02 معاونت درآمدهای مالیاتی در انشاء و صدور رأی.

با عنایت به دلایل ومستندات یاد شده، مغایرت در مقررات رسیدگی و نقص رسیدگی و نقض قوانین تقاضای رسیدگی مجدد و نقض رأی صادره را دارد.
رأی:

شعبه اول شورای عالی مالیاتی با ملاحظه و بررسی شکوائیه واصله و محتویات پرونده های مالیاتی مربوط به شرح آتی انشاء رأی می نماید:

در نحوه رسیدگی و ترتیب تشخیص درآمد مشمول مالیات متمم دوره عمل سال 1995 و عملکرد سال 1997 اشکالات زیر مشهود است:

الف- در خصوص متمم عملکرد سال 1995:

در گزارش شماره 1413/118 مورخ 1378/02/08 حوزه مالیاتی، هر چند فاکتورهای بدست آمده از طریق اجرای ماده 181 قانون مالیاتهای مستقیم استناد شده، اما دقیقاً معلوم نگردیده است که فاکتورهای مزبور دایر بر فروش شرکت سهامی فرانسه (شرکت مادر) به خریداران ایرانی تا چه میزان ویا با چه نسبتی از جهت حصول درآمد به شرکت (دفتر نمایندگی کل- تهران) ارتباط داشته است، توضیح آنکه در موارد تشخیص تنمه مالیات وفق ماده 227 قانون مالیاتهای مستقیم، باید کتمان درآمد و یا وقوع درآمد (با عدم اطلاع مأموران مالیاتی) در زمان تشخیص اولیه به طور مدلل ثابت بشود وگرنه بعد از ختم پرونده ادعای اینکه از بهای واردات شرکت (یا شرکتهای دیگر ایرانی) معادل 5% آن عاید نمایندگی شده است، در صورت نبودن مدارک ومستندات متقن و گویا فاقد محل قانونی است.

ضمناً اقلام ترازنامه بدست آمده به زبان فرانسه (برگ شماره 109 پرونده) وضائیم آن نیز مورد بررسی و ردیابی و تعیین مغایرتهای احتمالی آن با ترازنامه تسلیمی به حوزه مالیاتی قرار نگرفته است تا از آن طریق بتوان موارد کتمان را مسجل نمود.

ب- راجع به عملکرد سال مالی 1997:

حوزه مالیاتی طبق مندرجات صفحات 6 و 11 و 12 گزارش شماره 108 مورخ 1377/02/08، به ادعای عدم ارائه مدارکی، با استناد به بند 2 ماده 97 قانون مالیاتهای مستقیم مبادرت به تشخیص درآمد مشمول مالیات به طریق علی الرأس نموده است.

قابل ذکر است که مدارک حساب موضوع بند 2 یاد شده عبارت از مدارکی است که دفاتر بر مبنای آن تنظیم گردیده است، بنابراین مدارکی که حوزه مالیاتی مدعی عدم ارائه آنها شده، چنانچه به طور کلی وجود خارجی نداشته یا دارای آثار مالی وسود وزیانی برای شرکت نبوده و یا مستقیماً مرتبط به شرکت مادر بوده باشد، تشخیص درآمد مشمول مالیات به طور علی الرأس محل اشکال می نماید و حداقل می بایستی موضوع در اجرای بند 3 ماده 97 یاد شده به هیأت حسابرسان مذکور در آن بند احاله و طبق نظر هیأت اخیرالذکر رفتار می شد.

با عنایت به اشکالات فوق الذکر که مورد عنایت و بررسی دقیق هیأت های حل اختلاف مالیاتی قرار نگرفته و به علاوه اینکه گزارش شماره 3741/39 مورخ 1379/03/08 مجریان قرار که در اصل مستند صدور رأی هیأت های مزبور بوده است، با وجود ذکر پاره ای احکام قانونی، مبتنی بر پایه و اساس مستحکم حقوقی و محاسباتی نمی باشد و در حقیقت نمی توان بر مبنای آن به داده ها واطلاعاتی قابل ذکر در قالب اعداد و ارقام دست یافت، به رأی مورد واخواهی به دلیل عدم کفایت رسیدگی ایراد وارد است، لذا ضمن نقض رأی فوق الاشعار پرونده را جهت رسیدگی مجدد به هیأت موضوع 257 قانون مالیاتهای مستقیم احاله می نماید.

محمد رزاقی

اسماعیل ملکان

علی اصغر زندی فائز

